

Myška drobná

(*Micromys minutus*)

Řád: hlodavci

Čeleď: myšovití

Prostředí: vlhké, hustě zarostlé břehy, lužní lesy

Potrava: semena, hmyz

Výskyt: celoročně

Rozmnožování: květen–srpen, 2–3x ročně,
hnízdí na rákosu a vysokých rostlinách

Počet mláďat: 4–8

Myška drobná žije na podmáčených loukách a na hustě zarostlých březích. Hnízdo si staví na rákosu a vysokých rostlinách. Je to náš nejmenší hlodavec.

Minimyš

Myška drobná je úžasné stvoření, nejmenší z našich hlodavců. Její váha je jen 5 až 12 gramů, ale ani zdaleka není naším nejmenším savcem. Mezi hmyzožravci jsou ještě drobnější tvorečkové, a dokonce i mezi letouny. Rejsek malý má tělíčko asi 5 centimetrů dlouhé a váží 3 až 5 gramů, netopýr hvízdavý váží 4 až 8 gramů. Úplně nejtěnějším savcem na světě je netopýrek thajský vážící 1,2 až 2 gramy a přibližně stejně lehká je i bělozubka nejmenší. Na kuchyňské váze taková nepatrnost nejde nastavit. Abyste si něco tak malířského dokázali představit, je to váha jednoho kolečka uheráku, prostě nepatrnost sama.

Někdo možná namítne, že myšku drobnou v naší přírodě nikdy neviděl. Já také ne, i když je možné, že někde blízko mě bydlí. Má ráda husté pobřežní porosty a oblast jejího výskytu je rozsáhlá od Francie a Anglie přes Evropu a Asii až po Japonsko. Má rezavý kožíšek, bílé břicho a ocásek stejně dlouhý jako tělíčko. Doma jsou myšky na mokřinách s podrostem a rákosím, okrajích polí a v prostředí, kde si mohou stavět příbytky až 80 centimetrů nad zemí. Ta připomínají spíš hnízda ptáků,

jsou vpletena mezi stonky rákosu či stébla obilí nebo jiných vysokých rostlin. Bývají kulatá a mají jeden nebo dva vchody. Na jaře a v létě v nich samička odchovává 2 až 3 vrhy mláďat, kterých se rodí najednou 4 až 8. Na zimu se myšky drobné stěhují do stohů, ale do zimního spánku neupadají. Jejich hlavní potravou jsou semena rostlin, z nichž si dělají pod zemí zásoby. V přírodě se dožívají asi dvou let.

Poprvé jsem viděl myšky drobné u kamaráda, který byl zoologem v muzeu v Kašperských Horách. Choval je ve velkém teráriu a bylo úžasné pozorovat, jak obratně šplhaly po větvičkách a stéblech. Při tom používaly ocásek, kterým se přidržovaly, a také neobvykle postavený prstík na zadní noze, podobně jako palec na lidské ruce. Byly zvyklé na člověka a chovaly se naprosto přirozeně. Myšky drobné jsou v zajetí chovány často, potřebují ale terárium alespoň metr vysoké, aby se v něm cítily jako v přírodě. Moc se mi líbily a nějaký čas jsem se rozhodoval, že je začnu chovat. Než jsem se rozmyslel, kamarád navždy odešel. Od té doby mi myšky drobné připomínají, že nejen jejich život může být příliš krátký.